

Nr 557

Av herr Fälldin m. fl., om utredning i visst avseende angående arbetsgivaravgiften till den allmänna tilläggspensionen.

Arbetsgivaravgiften till den allmänna tilläggspensioneringen skall enligt lagen om försäkring för allmän tilläggspension beräknas på summan av utgiven lön och annan ersättning, minskad med dels basbeloppet multiplicerat med det beräknade genomsnittliga antalet arbetstagare, dels de lönedelar som överstiger det belopp, som är sju och en halv gånger större än basbeloppet. Härvid skall arbetstagare som under hela året varit anställd med full arbetstid räknas såsom en arbetstagare och arbetstagare som under året varit anställd i mindre omfattning medräknas i motsvarande mån.

Bestämmelsen om att arbetsgivaravgiften skall beräknas även på ersättning, som utgivits till korttidsanställda, synes medföra att avgift i många fall måste betalas utan att den försäkrade härigenom får motsvarande pensionsförmån. Basbeloppet, 4 000 kronor i 1957 års penningvärde, är ju enligt lagen om allmän tilläggspension inte pensionsgrundande inkomst. Arbetsgivaren har sålunda att vid inbetalning av arbetsgivaravgiften lägga samman olika korttidsanställningar till heltidsanställningar och betala avgift på grundval härav. Korttidsanställda, som uppburit ersättning som inte överstiger det nämnda basbeloppet eller obetydligt överstiger detsamma, får då inte pensionsförmåner som svarar mot de pensionsavgifter som inbetalats för dem av arbetsgivaren. Denna konsekvens synes särskilt framträda för stora grupper av småföretagare, som under större delen av året är sysselsatta med skötseln av det egna företaget men under en kortare tid utför arbete för annans räkning. Detta gäller exempelvis den stora kategori jordbrukare, som under en kortare tid av året utför skogskörslor eller annat skogsarbete för annans räkning.

Det kan möjligen sägas, att dessa bestämmelser om beräkning av arbetsgivaravgiften är administrativt enkla. Men de missgynnar de grupper av korttidsanställda som här nämnts. Då arbetsgivaren måste erlagga pensionsavgift för vederbörande, får man nämligen förutsätta, att den konstanta ersättningen för det utförda arbetet minskas i motsvarande mån. Det här påtalade förhållandet är orimligt. Det framstår som nödvändigt att bestämmelserna i fråga om korttidsanställningar ändras så att arbetsgivaravgift inte behöver erläggas för utgivet vederlag, som inte blir pensionsgrundande inkomst, eller så att inkomsten blir pensionsgrundande i den mån arbetsgivaravgift erlagts för densamma.

Oavsett inställning till denna obligatoriska tilläggspensionering borde man kunna vara ense om att därest densamma bibehålles här påtalade förhållanden inte fyller de mest elementära rättvisekrav.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning av i motionen berörda spörsmål samt om förslag i ärendet till årets riksdag i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 27 januari 1960

Thorbjörn Fälldin

Harald Larsson

Rune Gustavsson

i Hedenäset

i Alvesta

Jan-Ivan Nilsson

Henry Brandt

Harry Wahrendorff

i Tvärälund

i Sätälä